

Kyrkonytt

FOTO ADAM C OLSON

Marifer Fernández leder sången under familjens hemafton.

Hemaftonen har välsignat familjer under 90 år

Adam C Olson, kyrkans tidskrifter

För nittio år sedan tillkännagav president Joseph F Smith (1838–1918) och hans rådgivare i första presidentskapet början på hemaftonsprogrammet. Sedan dess har programmet blivit en vanlig syn i medlemmars hem runt om i världen och välsignat familjer på oräkneliga sätt.

Ett bra exempel på en hemafton

Det var måndagskväll och sjuåriga María Fernanda Fernández i Loma Nueve församling i San Miguelito stav i Panama ledde familjens hemafton. María Fernanda (hennes familj och vänner kallar henne Marifer)

hade valt ämnet bön som tema.

Marifer ledde sången och bad sin tvååriga bror Roberto att hålla inledningsbönen med mammas hjälp. Sedan berättade hon en berättelse som hennes mamma hjälpt henne lära sig utantill från *Stora hemaftonboken* och visade bilder från Evangeliet i bild. Efter det berättade hon om en personlig erfarenhet: "I början av skollåret brukade en klasskompis alltid bråka med mig. En dag gick jag till toaletten och grät efter ett slagsmål och bad till Gud att hon inte skulle bråka med mig längre."

Marifer sade att efter bönen blev allt bättre. "Vi bjöd hem henne till

mig och gav hennes mamma ett par nummer av *Liahona*. Min vän tyckte om dem så mycket att hon bad att få några till." Marifer sade att hon och hennes vän talar mycket om kyrkan.

Hon avslutade med sitt vittnesbörd: "Jag vet att Jesus Kristus lever, att Mormons bok och Bibeln är sanna och att Jesus levde och dog för oss."

Hennes mamma Marisol och pappa Luis, som är biskop för Loma Nueve församling, bar också sitt vittnesbörd om bön. Sedan höll biskop Fernández avslutningsbön och så var det dags för förfriskningar.

Välsignelser vi får tack vare hemaftnarna

President Gordon B Hinckley var en liten pojke när familjens hemafton instiftades och har sagt att även om det var svårt ibland så höll hans föräldrar alltid hemafton och att han och många andra välsignades genom deras hängivenhet.

"Jag ser frukterna av det i min egen familj och i mina barnbarns familjer och i mina barnbarnbarns familjer", sade han. "Principen om familjens sammanhållning för med sig en övertygelse om att den är sann." ("Den levande profetens ord", *Liabona*, apr 1999, s 18)

För att få de välsignelser som kommer av att hålla familjens hemafton, måste vi inse att välsignelserna inte endast är till för makar med barn, utan för alla medlemmar i kyrkan.

President James E Faust, andre

Familjer kan hämta värdefulla idéer för familjens hemafton på www.lds.org/hf.

Idéer på Internet för familjens hemafton

Kyrkan lade nyligen till en länk till sin webbsida för att hjälpa familjer planera mer meningsfulla hemaftnar, en länk som ger hundratals idéer för lektioner, aktiviteter, spel och samtalsämnen.

Idéerna som listas på kyrkans webbsida för hem och familj (www.lds.org/hf) är hämtade från *Stora hemaftonboken*, kyrkans tidskrifter och många andra källor. Webbsidan har varit uppe omkring två år och tillägg och förändringar görs ständigt för att ge nytt material också till dem som använder den ofta.

Profeter och apostlar har betonat vikten av familjens hemafton ända sedan den introducerades. I ett brev daterat den 11 februari 1999 påminde första presidentskapet medlemmarna om vikten av föräldrarnas och barnens ansvar i hemmet.

”Hemmet är grunden till ett rättfärdigt liv och inget annat kan ta dess plats eller fylla dess viktiga funktion i att fullgöra detta gudagivna ansvar”, löd uttalandet. ”Vi råder föräldrar och barn att ge högsta prioritet åt familjebön, familjens hemafton, studier av och undervisning om evangeliet samt sunda familjeaktiviteter.” (Se *Liabona*, dec 1999, s 1.)

För att uppmuntra sådana aktiviteter innehåller webbsidan tips som kan hjälpa familjer med olika bakgrund att se hur de bäst kan göra hemaftnarna minnesvärda. Sidan innehåller tips om hur tonåringar kan engageras i hemaftonen, hur man får yngre barns uppmärksamhet och hur man gör egna lektioner.

Webbsidan finns för närvarande bara på engelska, men man planerar att öka antalet språk så att fler medlemmar ska kunna använda den. ■

rådgivare i första presidentskapet, sade att kärlek råder i varje hem som håller familjens hemafton, oavsett hur många personer som bor där.

”Ett av de viktigaste sätten att skapa enighet i hemmet är att regelbundet hålla familjens hemafton”, sade han. ”Vare sig vi är unga eller gamla, ensamstående eller gifta, har barn hemma eller om barnen är utflugna, kan familjens hemafton öka enigheten och kärleken i hemmet. Familjens hemafton är till för alla.” (”Livet berikas genom familjens hemafton”, *Liabona*, juni 2003, s 3)

För att hjälpa medlemmarna få mer meningsfulla hemaftnar har kyrkan tagit fram mycket material som kan hjälpa familjer få uppbyggande upplevelser. Evangeliet i bild (artikelnummer 34730 180) kan användas tillsammans med *Stora hemaftonboken* (artikelnummer 31106 180). Särskilt när det finns yngre barn hemma. Det finns också resurser på Internet med råd och tips om hur man kan göra hemaftnarna mer speciella. (Se sidospalt.)

Familjer uppmanas planera hemaftonen tillsammans. Om alla familjemedlemmar har ett ansvar för hemaftonen, så känner var och en att hon eller han bidrar till att det blir en lyckad kväll.

Samling varje måndagskväll

Det var måndag igen och familjen Vera i Gazcue församling i Santo Domingo stav i Dominikanska republiken lärde sig om vikten av att

lyssna till profeten. Åttaåriga Shantalle ledde sången. Fyraåriga Yerally hjälpte sin mamma Awilda berätta om Noa och arken. Tvååriga Aaliya satt snällt hos sin pappa Nelson medan han bar sitt vittnesbörd om president Gordon B Hinckley.

Broder Veras version av "Axlar, knä och tår" gjorde att de tre flickorna tjöt av skratt. Sedan bad de till-

sammans innan de åt förfriskningar.

Familjens hemafton förvandlar familjen Veras trånga lägenhet i centrala Santo Domingo till en fridfull tillflyktsort, fem våningar ovanför den livligt trafikerade gatan. "Jag älskar att vara med min familj", säger Shantalle om hemaftonen. ■

Chad Phares från kyrkans tidningar bidrog också till denna artikel.

Nya missionspresidenter har kallats

Över en tredjedel av kyrkans missioner runt om i världen får en ny missionspresident i år. 122 missionspresidenter börjar sitt nya uppdrag omkring den 1 juli. Idag finns det 339 missioner världen över, den senaste är Moçambiquemissionen Maputo som organiserades den 1 januari 2005.

Mission – ny president

Alaska Anchorage – Randy C Lewis

Albanien Tirana – Paul D Clayton

Argentina Buenos Aires Väst – Alfonso Ramos

Argentina Mendoza – Juan C Ávila

Argentina Resistencia – Donald V Shakespear

Argentina Rosario – Richard C Hutchison

Argentina Salta – Israel Rubalcava

Arizona Phoenix – C Scott Gill

Arizona Tucson – Douglas F Higham

Arkansas Little Rock – Gary N Batchelor

Baltikum – Russell N Watterson

Bolivia Cochabamba – Ronald E Dalene

Brasilien Brasília – Marcos A Aidukaitis

Brasilien Florianópolis – Lamonte J Damsie Jr

Brasilien Fortaleza – Victor A da Silva

Brasilien Maceió – B Bruce Muir

Brasilien Manaus – Paulo H Itinose

Brasilien Recife – Mark B Woodruff

Brasilien Ribeirão Preto – R Blair Condie

Brasilien Rio de Janeiro – Milton H Brinton

Brasilien Rio de Janeiro Nord – João L Oppe

Brasilien Salvador – Jarbas F Souza

Brasilien São Paulo Interlagos – Dale H Bradford

Brasilien São Paulo Nord – Michael J Bertasso

Brasilien São Paulo Syd – Jose A Teixeira

Canada Montreal – Alain A Petion

Canada Toronto Öst – Tad R Callister

Canada Vancouver – Anthony W Middleton Jr

Chile Osorno – Carl R Faulkner

Chile Santiago Nord – Kevin R Duncan

Colombia Cali – Horacio J Nieto

Colorado Colorado Springs – Robert S Fotheringham

Colorado Denver Nord – W Dea Montague Jr

Connecticut Hartford – Van R Johnson

Demokratiska republiken Kongo Kinshasa –

William W Maycock

Dominikanska republiken Santo Domingo Väst –

Larry K Bair

Dominikanska republiken Santo Domingo Öst –

Juan A García

Ecuador Guayaquil Nord – Randall L Ridd

Ecuador Quito – José F Lara

Elfenbenskusten Abidjan – Lindsay T Dil

El Salvador San Salvador Väst – Robert D Call

El Salvador San Salvador Öst – Ricky D Jones

England Manchester – Theodore M Jacobsen

Fiji Suva – Ian S Ardern

Filippinerna Angeles – Robert J Stringham

Filippinerna Cebu – Leonard M Anderson

Filippinerna Davao – Moises M Mabunga Jr

Filippinerna Manila – David E LeSueur

Filippinerna Olongapo – Craig A Burtenshaw

Filippinerna San Pablo – Gerald E Mortimer

Filippinerna Tacloban – Richard J Trask

Finland Helsingfors – Phillip Estes

Florida Fort Lauderdale – Noel B Reynolds

Frankrike Paris – Steven H Pond

Frankrike Toulouse – J Craig Merrell

Georgia Macon – R Brent Evanson

Guatemala Guatemala City Centrala –

Hugo E Martínez

Guatemala Guatemala City Nord –

Thomas R Coleman

Guatemala Guatemala City Syd – Ronald R Bennion

Guatemala Quetzaltenango – César A Morales

Honduras Tegucigalpa – Scott D Farrell

Italien Catania – W Bryan Colton

Japan Hiroshima – Akira Yafuso

Japan Sapporo – Yoshikazu Yokoyama

Japan Sendai – Asao Miyashita

Japan Tokyo Syd – Valten J Tucker

Kalifornien Anaheim – Randall G Harmsen

Kalifornien Arcadia – Stephen W Owen

Kalifornien Fresno – John C Beck

Kalifornien Riverside – Robert A Ewer

Kalifornien Roseville – Lee T Perry

Kalifornien Sacramento – R Randall Huff

Kalifornien San Diego – Robert N Packer

Kalifornien San Jose – Oscar W McConkie III

Kalifornien Ventura – Richard M Ellsworth

Kentucky Louisville – Dennis C Brimhall

Korea Busan — Pyung-Jong Song
 Kroatien Zagreb — Douglas L Weight
 Louisiana Baton Rouge — Douglas H Patterson
 Mexico Guadalajara — Gary L Heaton
 Mexico Mexico City Nord — Ricardo E Castillo
 Mexico Oaxaca — Jesús A Ortiz
 Mexico Puebla — J Phil Freestone
 Mexico Tijuana — Brian B Carmack
 Mexico Torreón — Richard J Hogan
 Mexico Tuxtla Gutiérrez — Clifford L Whetten
 Mexico Veracruz — Lester F Johnson
 Michigan Lansing — Dean C Edwards
 Minnesota Minneapolis — R Lloyd Smith
 Missouri Independence — James L Hacking
 Moçambique Maputo — Lynn P Wallace*
 Nevada Las Vegas — John J Wadsworth
 New Jersey Morristown — Stephen K Parkinson
 Nigeria Port Harcourt — Edgar L Stone
 Nya Zeeland Auckland — Carl B Cook
 Nya Zeeland Wellington — G Michael Finnigan
 Ohio Columbus — Russell S Gilliland
 Oregon Eugene — Daniel B Fugal
 Oregon Portland — Van C Gessel
 Pennsylvania Harrisburg — Jerrald M Jensen
 Pennsylvania Pittsburgh — Jay K Francis
 Peru Lima Öst — Michael R Lindstrom
 Rumänien Bukarest — John H Ashby
 Ryssland Jekaterinburg — Gregory A Schwitzer
 Samoa Apia — Paul B Price
 South Carolina Columbia — Kenneth E Brailsford
 Sverige Stockholm — Jan Åke Karlsson
 Sydafrika Johannesburg — James A Bowden
 Sydafrika Kapstaden — John C Nelson
 Tahiti Papeete — T Marama Tarati
 Tennessee Knoxville — Ronald S Godfrey
 Tennessee Nashville — Mark O Lords
 Texas Dallas — Bart C Warner
 Texas Houston — Travis L Steward
 Texas Houston Öst — Michael S Lake

Texas Lubbock — D Brent Rose
 Tyskland Frankfurt — K Eugene Webb
 Tyskland München/Österrike — Holger D Rakow
 Ukraina Donetsk — Dale E Andersen
 Ukraina Kiev — R Kim Davis

Venezuela Caracas — Danilo A Paredes
 Washington Tacoma — Kevin W Pearson
 West Virginia Charleston — Joseph F Cowley Jr

* Började verka 1 januari 2005 när missionen organiserades.

Behovet av missionärspär fortsätter att öka

Tiotusentals unga män och kvinnor verkar i dag som heltidsmissionärer i kyrkan, men kyrkan har ett växande behov av en lite äldre grupp människor.

Det finns över 2 100 äldre missionärspär som verkar runt om i världen, men det finns behov av fler par och det finns rikligt med tillfällen att tjäna.

”Tillsammans med behovet av unga äldster och systrar finns det ett växande behov av par på missionsfältet”, sade president Gordon B Hinckley. ”Äldre gifta par utgör ett underbart arbete på missionsfältet. Många fler behövs ... Antalet personer som pensionerar sig medan de fortfarande har hälsa och krafter kvar ökar, och det gör att det finns många som kan fylla ett stort behov i Herrens verk.” (”There Must Be Messengers”, *Ensign*, okt 1987, s 4.)

Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kvorum talade om detta under generalkonferensen i april 2001 och sade att det finns fyra huvudsakliga anledningar till att par kanske väljer att inte verka som missionärer: Rädsla, oro för familjen,

ekonomin och tveksamheten om lämpligaste sättet att verka. (Se ”Missionärspär: En tid att tjäna”, *Liabona*, jul 2001, s 28–31.)

Rädslan

Många tvivlar på att de har tillräckligt med kunskap om skrifterna eller språkkunskap för att verka som missionär. De är rädda att de inte kommer att kunna utföra allt som krävs av dem.

Äldste Hales sade att oavsett om de inser det eller inte så är par redan förberedda. ”Ert liv är er förberedelse. Ni har haft värdefulla erfarenheter. Ni har uppfostrat en familj och tjänat i kyrkan. Gå bara ut och var er själva.”

Missionärspär skriftar vanligtvis inte och förväntas inte att ha samma krävande dagsschema som yngre äldster och systrar. De kanske undervisar mycket, men det kommer ofta av allmänna kontakter med andra, inte genom att de knackar dörr.

Oron för familjen

När äldre par verkar som missionärer kan de vara föredömen för sin familj även om de är långt borta.

”Vi har kommit till insikt om att inflytandet som mor- och farföräldrar har på familjen när de går ut som missionärer är värt tusen predikningar”, sade äldste Hales. ”Familjer stärks storligen när de ber för sina föräldrar och mor- och farföräldrar och läser brev från dem som innehåller deras vittnesbörd och berättar om de insatser de gör på missionsfältet.”

Herren har lovat att ta hand om missionärernas familjer. När Thomas B Marsh kallades att verka som missionär 1830 kände han sig orolig över att lämna sin familj.

I Läran och förbunden 31 sade Herren till honom: ”Jag [skall] välsigna dig och din familj, ja, dina små ... Upplyft ditt hjärta och fröjda dig ty stunden för din mission är kommen ... Därför skall din familj hava sitt uppehälle ... Lämna dem blott en kort tid och förkunna mitt ord, och jag skall bereda rum för dem.” (L&F 31:2–3, 5–6)

Ekonomi

Par som beslutar sig för att gå på mission kommer inte att skickas till en plats som kostar mer än de känner att de har råd med. Par ombeds ange hur mycket de har råd att lägga ut varje månad, och de kommer inte att behöva spendera mer än det beloppet.

En mission kan vara ett ekonomiskt offer, men äldste Hales sade att man inte på något sätt kan jämföra de välsignelser man får med de

Ett missionärspär knäböjer i bön. Mer än 2 100 äldre par verkar för närvarande runt om i världen.

ekonomiska uppoffringar man gör. ”Välsignelserna som kommer av att tjäna tillsammans med sin eviga kamrat är ovärderliga och kan endast förstås av dem som gjort det”, sade han.

Kyrkans missionärsavdelning föreslår att ett par, innan de skickar in sina missionspapper, går igenom sin ekonomi tillsammans och med familjen för att försäkra sig om att allt är i ordning.

Tveksamheten om lämpligaste sättet att verka

Det finns många sätt för par att verka. De kan verka inom Kyrkans utbildnings verksamhet, informationstjänsten, släktforskning, på missionskontor, i tempel, inom välfärdstjänsten och i många andra positioner.

”Det finns möjlighet att använda

nästan alla de färdigheter och talanger som Herren välsignat er med”, sade äldste Hales.

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum utfärdar missionskallelserna och gör allt de kan för att para ihop Herrens behov med kandidaternas talanger. Bröderna tar hänsyn till de önskningar som uttryckts, men hoppas att medlemmarna är villiga att tjäna där de behövs.

Par uppmanas att tala med sin biskop eller grenspresident om sin önskan att verka som missionärer.

För mer information om missionens varaktighet, tillfällen att verka som missionär, hur det går till att kallas som missionär, ekonomi och andra frågor, uppmanas medlemmar att gå till www.lds.org/csm och att tala med sina lokala ledare i kyrkan. ■

Minneshögtid för syster Nelson

Syster Dantzel Nelson, hustru till äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum, beskrevs under sin begravning den 18 februari i stavscentret för Bonneville stav i Salt Lake City av president Gordon B Hinckley som en kvinna med en "vacker karaktär".

Äldste Nelson var tillsammans med sin hustru i deras hem i Salt Lake City när hon oväntat gick bort den 12 februari, 78 år gammal.

Syster Nelson hette Dantzel White som ogift och föddes den 17 februari 1926 på familjen Whites bondgård i Perry i Utah. Hon tog examen från University of Utah med en fil kand inom utbildning. Hon var musiklärare och talpedagog vid Hawthorne

Elementary School i Salt Lake City.

Syster Nelsons kärlek till musiken hjälpte henne att träffa sin framtida man. Paret träffades när båda medverkade i musikalen *Hayfoot, Strawfoot*. Efter att ha sällskapat i tre år gifte de sig den 31 augusti 1945 i templet i Salt Lake City.

Syster Nelson födde 10 barn. De nio första var döttrar. Hon tyckte om att vara tillsammans med sina 54 barnbarn och 14 barnbarnsbarn.

Hon använde sig av sina talanger för att välsigna både sina barns och andras liv. Syster Nelson var mycket duktig på att sjunga och sjöng i Tabernakelkören i 20 år.

Syster Nelson älskade sin familj, och när familjen växte skapade hon

Syster Dantzel Nelson

Nelson News, ett nyhetsbrev som kom ut en gång i månaden med familjenyheter, för att hålla alla ajour med varandra. Hon gav ut nyhetsbrevet i över 20 år. ■

Kampanj för rent vatten välsignar människor runt om i världen

Chad Phares, kyrkans tidningar

I ett försök att bekämpa sjukdomarna, besväret och faran som över en miljard människor i världen möter som inte har tillgång till rent vatten, har kyrkan etablerat en kampanj för rent vatten som redan hjälpt människor i 31 länder runt om i världen.

Kampanjen startades 2003 och verkar för att förbättra allmänhetens hälsa genom att ge dem tillgång till

hållbara källor till rent vatten.

Kampanjen gör det möjligt för kyrkan att tillhandahålla dricksvatten och öka den allmänna hälsan på många sätt. Kyrkan tillhandahåller rent vatten genom att bland annat borra och renovera brunnar, bygga insamlingssystem för regnvatten, rena befintligt sjö- eller flodvatten och samla rent vatten från naturliga källor.

Kyrkans välfärdstjänst har också levererat cisterner med rent vatten till behövande områden. Ett projekt på Vanuatu i Stilla havet nyligen bestod av installationen av flera vattencisterner som tillsammans rymmer tiotusentals liter rent vatten.

Programmets huvudmål är att ge rent vatten till dem som behöver det, men kyrkan har också stärkt och upprättat relationer med regeringar

och befolkning i länderna där kampanjen genomförts.

När kyrkan börjar planera för rent vatten i ett område träffar kyrkan lokala ledare och invånare i området för att planera ett projekt som allmänheten kan delta i och sedan underhålla efter projektets slut.

Kyrkans välfärdsmissionärer, som verkar i områden som verkligen behöver programmet, tar ofta initiativet till projekten. Efter godkännande av områdespresidentskapet verkar kyrkans servicemissionärer som tillfälliga specialister och arbetar tillsammans med områdets välfärdsmissionärer för att se till att projektet går smidigt.

Det finns i dag sju par som verkar som tillfälliga specialister i kampanjen för rent vatten. Deras uppgif-

ter varierar från att ge instruktioner via telefon eller e-post till att resa till ett land för att starta projektet.

Förutom att kyrkan samarbetar med de lokala myndigheterna och inkluderar allmänheten i planeringen och realiserandet av projektet, hålls en ceremoni i slutet av varje projekt. Myndigheter i samhället och ledare i kyrkan brukar delta i ceremonin, under vilken lokala invånare ofta framför traditionella sånger eller danser för att fira tillfället.

Projekt har genomförts över hela världen. Många har genomförts i afrikanska länder, men länder i Asien, Europa, Stillehavsområdet och Sydamerika har också välsignats av kampanjen.

Donationer som skänkts till kyrkans välfärdstjänst har använts till kampanjen för rent vatten. ■

som vill lära sig mer om tempel eller bara titta på öppettider för templet de vill besöka.

Förutom att ge besökare möjlighet att hitta allmän information om tempel, innehåller sidan också en kortfattad bakgrund till varje tempel och foton av färdigbyggda tempel, och man kan följa byggandet av ett tempel via foton från hela byggtiden.

Webbsidans besökare kan se en kronologisk förteckning över alla färdigbyggda tempel där även invigningsdatum anges. De kan även klicka på en världskarta för att se vilka tempel som har annonserats eller byggts färdigt.

Sidan finns på engelska, spanska, tyska och portugisiska. Det finns för närvarande inga planer på att översätta den till fler språk, men det kan ändras beroende på efterfrågan.

Inga större förändringar av eller tillägg till sajten är inplanerade, men den uppdateras när ny information tillkännages eller blir tillgänglig. Det finns också en länk för kommentarer på sajten.

Sajten tillgodoser medlemmars behov, men hjälper också människor med annan tro att få svar på sina frågor om tempel. Sidan Frequently Asked Questions (återkommande frågor) svarar på frågor om tempels syfte, hur tempel ser ut inuti, skillnaden mellan tempel och möteshus och andra frågor som människor med annan tro kan tänkas ställa. ■

Kyrkan informerar om tempel på Internet

Samtidigt som byggnationen av tempel har ökat kraftigt över hela världen det senaste årtiondet har även teknologin utvecklats snabbt. Ökningen av tempel och förbättrad teknologi har tillsammans gett kyrkan tillfälle att fylla ett behov genom att lägga till en avdelning på kyrkans webbsida om tempel.

Besökare kan gå till www.lds.org/temples eller klicka på länken "Temples" på www.lds.org och få tillgång till resurser som bland annat förklarar vikten av tempel, listar öp-

pettider för varje tempel, visar var de ligger och hur man kommer dit.

Länken "Temples" lades in i början av 2002 för att bättre fylla tre behov:

För det första, för att ge kyrkans medlemmar tillgång till en officiell källa med information om tempel.

För det andra, för att betona hur viktiga templen är för både kyrkan och dess medlemmar.

För det tredje, för att uppmuntra tempeltjänst genom att ge lättillgänglig information.

Webbsidan är till hjälp för dem

Fler förslag till samlingsstunden, juli 2005

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Jag kan omvända mig och döpas" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

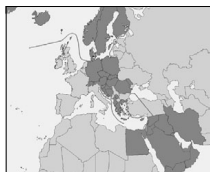
1. Fråga barnen vad det betyder att lova något. (Svar: Du gör det du säger att du ska göra.) Be dem nämna något som de har lovat att göra hemma (som att plocka upp sina leksaker, inte använda dåliga ord). Be dem ge exempel på hur man kan visa att man har lovat något (som att skaka hand på det, skriva under något). Undervisa dem om att dopet visar att vi lovar vår himmelske Fader något, eller sluter förbund med honom. När vi döps, vad lovar vi då vår himmelske Fader och vad lovar han oss? Sätt upp följande bilder från primärpaketet på tavlan: 1–11 (Pojke som döps) och 1–3 (Jesus Kristus). Använd rött och blått papper och klipp ut en ram till varje bild. Klipp sönder varje ram i sex pusselbitar. Dela in barnen i tre grupper. Ge varje grupp ett av följande skriftställen

och två pusselbitar från varje ram: Mosiah 18:8–10; Moroni 6:1–4; L&F 20:37. Be varje grupp slå upp och läsa skriftstället. Skriv ner det som skriftställena säger att vi lovar Herren på baksidan av de blå pusselbitarna. Skriv ner det som skriftställena säger att Herren lovar oss på baksidan av de röda pusselbitarna. Be barn från varje grupp komma fram och sätta ihop den blå ramen runt bilden 1–11 (Pojke som döps). Vänd på pusselbitarna en efter en och läs vad det är vi lovar Herren. Fråga barnen vad löftena betyder och hur vi kan uppfylla dem i vårt liv. Sjung en sång eller psalm om lydnad. Be sedan barnen sätta ihop den röda ramen omkring bilden på Jesus Kristus. Vänd på varje pusselbit för att se vad Herren lovar oss. Sjung en sång eller psalm om Jesus Kristus.

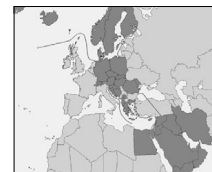
2. Mina evangelieideal (se handledningen *Tro på Gud*, omslagets baksida) hjälper oss att leva efter våra dopförbund genom att påminna oss om att hålla buden. Välj ut fem eller sex evangelieideal och skriv ner vart och ett på ett separat pappersark. Välj bilder från Evangeliet i bild eller primärpaketet som illustrerar vart och ett av de valda idealen. Lägg bilderna och bladen med evangelieidealerna på golvet med framsidan neråt, eller sätt fast dem med bilden inåt på tavlan. Låt barn komma upp ett i taget och vända på två pappersark. När ett ideal passar ihop med bilden som illustrerar det, tar du bort dem från tavlan. Personen som parat ihop

dem måste ge ett exempel på hur man kan lyda det evangelieidealet. Barnet får sedan välja ett annat barn som i sin tur får välja en sång eller psalm som ni ska sjunga och som handlar om det evangelieidealet. Upprepa tills alla idealen har parats ihop.

3. *Sång*: Lär barnen "Ibland kan jag se regnbågen". (*Barnens sångbok*, s 53) Börja med att lära dem melodin. Sjung sången för barnen. Be barnen se på hur du ritar melodilinjerna på tavlan medan du sjunger sången igen. Sångens melodi går upp och kommer sedan ner igen – precis som en regnbåge. Rita två regnbågslinjer när du sjunger första versen. Sjung sången igen och be barnen stå upp och rita regnbågar i luften medan de nynnar på versen. Be sedan barnen blunda och tänka sig hur regnet faller medan du sjunger refrängens skiftande melodi. Be dem följa med tonerna (lyfta handen högre eller lägre beroende på sångens toner) och "rita regn i luften" tillsammans med dig medan de nynnar på refrängen. Lär dem sångens budskap genom att få dem att lyssna på orden i sången och fråga dem vad sången betyder. Till exempel: "Vad gör jorden ren?" eller "Hur kan jag bli ren?" Ställ en fråga innan du sjunger. Sjung sedan, låt barnen svara och sjung sången tillsammans. Upprepa. Låt barnen stå när de sjunger alla ord som handlar om vatten eller att bli ren. Vittna om att Frälsaren och försoningen gör oss rena. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Ibland dem som de så högt älskade: Medlemmar och missionärer

Den store missionären Ammon visar hur missionärer och kyrkans medlemmar känner för varandra. Han sade att medlemmarna var "dem som de så högt älskade". Sedan sade han att medlemmarna "hade så högt älskat" missionärerna. Medlemmarna behandlade missionärerna "som om de vore änglar utsända av Gud". (Alma 27:4)

En ung schweizisk flicka vars familj blev medlemmar i kyrkan omkring 1860 tyckte om att missionärerna besökte deras hem. Fastän hon bara var en liten flicka kände hon att Herrens ande kom med missionärerna. En gång när en missionär lade sin hatt på hennes säng när familjen skulle ge missionärerna mat, kände hon att hela hennes hem alltid skulle vara välsignat med missionärernas andliga kraft.

Paulus, också en missionär, skrev till medlemmarna: "[Vi] uppträdde ... kärleksfullt ibland er. Som när en mor sköter om sina egna barn, ville vi i innerlig kärlek ge er inte bara Guds evangelium utan också oss själva, eftersom ni hade blivit så kära för oss." (1 Tess 2:7-8)

Jag har nyligen på nytt träffat några av de medlemmar som stödde mig som missionär i Tyskland för över fyrtio år sedan. Jag blir tårögd när jag ser dessa underbara medlem-

Äldste Bruce C Hafen

mar som fortfarande kommer ihåg de många missionärer som de älskade som sina egna barn, år efter år. Vad jag älskar dem! Jag ber så mycket om att våra missionärer och medlemmar i dag ska ge "näring och vårda" (Ef 5:29) dessa välsignade relationer.

Här följer åtta enkla saker som du kan göra för att stödja dina missionärer:

Visa intresse för deras inspirerade nya program *Predika mitt evangelium*. Be dem att berätta för er om det, att undervisa din familj från det. Hjälp dem kärleksfullt med deras språk när de undervisar er. Uppmuntra dem i deras arbete. De känner sig bortstötta varje dag av de många människor som inte bryr sig om det som har med Gud att göra. Din uppmuntran blir till välsignelse för dem.

Inbjud missionärerna att undervisa någon av sina undersökare i ditt hem, eller erbjud dig att följa med dem när de ska undervisa i undersökarens hem. Att du är med bidrar till ett starkt andligt vittnesbörd och stärker en mycket viktig relation.

Uppmuntra undersökarna att komma till kyrkan. Välkomna dem hjärtligt när de kommer! Presentera dem för medlemmarna och ledarna. Sitt bredvid dem. Förklara det som sker under mötena. Bär ditt vittnesbörd för dem.

Tala alltid med missionärerna om deras arbete. Be dem berätta för dig om sina framgångar, stora som små. Det är bättre än att samtala om deras flickvänner eller deras utbildning eller bil.

Lär känna och uppmuntra missionsledaren i din församling eller gren. Fråga honom hur du kan hjälpa missionärerna.

När du inbjuder missionärerna till en måltid i ditt hem bör du inte ha dem hos dig mer än ungefär en timme. Berätta för dem om andliga erfarenheter.

Visa ditt förtroende för missionärerna när du samtalar med en vän eller släkting: "Jag vill att du ska träffa min vän äldste Smith från USA. Jag beundrar honom mycket. Han har bara varit här åtta månader och kan redan prata svenska. Han är mycket duktig på att undervisa från kyrkans skrifter fastän han är ung

och inte har någon prästutbildning.”

Var med på dopmöten så ofta du kan. Välkomna och uppmuntra nya medlemmar. Bli god vän med dem. Lär känna dem. Älska dem.

När du gör de här enkla sakerna kommer missionärerna att tycka att du är som en ängel sänd från Gud för att välsigna Herrens verk. De har rätt. ■

Äldste L Tom Perry på Göteborgs stavskonferens

Följande rapport från Göteborgs stavskonferens lördagen den 16 oktober 2004 fick lämna plats i marsnumret för ett budskap från områdespresidentskapet, varför den nu återges i detta nummer av Liahona.

Stort privilegium att få lyssna till äldste L Tom Perry

Det var ett stort privilegium att i kapellet på Gnistgatan 6 i Västra Frölunda få lyssna till en av Herrens apostlar, äldste L Tom Perry. Tillsammans med honom var även äldste Hans Mattsson, områdesauktoritet, missionspresident Gary Baugh med hustru Joan och Göteborgs stavs-presidentenskap på plats. Ljuva toner från sånggruppen ”Unitone” i ”For Me He Died” gav en stilla, finstämd inledning på mötet.

Vittnesbörd om betydelsen av svagheter

Äldste Mattsson gav ett starkt,

personligt vittnesbörd om innebörden av Ether 12:27, att Gud ger oss svagheter för att vi – när vi ödmjucar oss och tror på Honom – kan bli starka där vi förut var svaga. Äldste Mattsson drog sig till minnes sin mission i England för en del år sedan, då man efter sin kallelse gick ”direkt från dansgolvet”, utan den undervisning som de blivande missionärerna får i dag.

”Engelska språket var en stor svaghet hos mig och jag grät av hemlängtan och besvikelse. Men jag ingick ett förbund med Herren att jag skulle gå upp klockan fem varje morgon och ord för ord lära mig utantill de sjuttio sidor missionärsundervisning på engelska som jag behövde klara av.

Kampen blev hård och envis, men Herren höll sin del av löftet.

Snart kändes undervisningen naturlig och kraftfull. Min svaghet hade blivit en styrka!”

Eric, ateist, får ett vittnesbörd

”Vid ett tillfälle talade min kamrat och jag med Eric som var ateist. Vi hade bett honom fasta med oss. När vi stod utanför hans dörr bad vi om extra styrka och välsignelse. Efter undervisningen gick Eric för första gången med på att be med hörbara ord: ’Gud, jag tror inte att Du finns, men om Du finns, så tala om det för mig!’ I den stunden fick vi känna och höra hur Anden vittnade för Eric om sanningen i evangeliet. Han var mycket rörd efter sin bön och bestämde sig för att bli döpt.

Vi måste ta vara på tillfällena när de kommer! ’Bara jag går på mission, bara jag gifter mig, bara vi får barn, bara barnen blir stora, så ordnar sig allting!’ Livet försvinner medan vi väntar på saker som ska hända i stället för att handla och njuta av livet nu!” avslutade äldste Mattsson.

Njutbar musik

Efter äldste Mattssons tal njöt vi av att stående sjunga en psalm och därefter lyssna till en musikgrupp från Trollhättan, ackompanjerad av orgel och piano – en annorlunda och angenäm blandning!

Äldste L Tom Perry

Äldste L Tom Perry, tolkad av Carl-Johan Malm från Västra Frölunda församling, berättade om sin hustru Barbaras reaktion när han talade om för henne att de skulle kallas att verka och bo i Europa en bra tid framöver.

”Syster Perry har ett mycket nära och speciellt förhållande till sin äldriga mor som bodde i vårt hem under den sex månader långa, mycket kalla Wyomingvintern. Svaret blev: ’Om det är vårt uppdrag och om president Hinckley vill, så åker vi!’ Syster Perrys mor svarade lika ödmjukt: ’Om vi inte kan offra för kyrkan – till vilken nytta är vi då?’

Syster Perrys far var en farmare som kunde arbeta timme efter timme utan att förtröttnas. Jag minns ett kvorummöte på sabbatsdagen, då bröderna fick veta att en tragisk

Äldste L Tom Perry med sin hustru Barbara. (Bilden är tagen i Gubbängens kapell.)

olycka drabbat en kvinna i grannskapet. Hennes man och tre andra familjemedlemmar hade omkommit. Kvinnan var inte medlem i kyrkan. Tiden för kvorumlektionen använde syster Perrys far till att organisera bröderna så att de alla senare kunde hjälpa till att bärga skörden för den drabbade familjen. Sådan inställning till nästan påverkar senare generationer!"

Vårt hem representerar evangeliet

"Är vårt hem representativt för evangeliet? Har vi familjebilder och templet på väggarna, skrifterna, Liahona och psalmboken framme?" frågade äldste Perry. I Liahona i oktober 2004 fanns ett tal av äldste Thomas S Monson om vikten av att vi undervisar våra barn.

"Det är föräldrarnas ansvar att hjälpa sina barn att lära och nå sina målsättningar. Ha ärliga böner, saml inspiration till tro, lev sant och ära

Gud. Allt sådant ser och förstår våra barn! I min familj stod stolarna en bit från frukostbordet varje morgon så att vi barn skulle komma ihåg att knäböja i bön för dagen innan vi satte oss till bords."

En läxa för livet

"Jag besökte en gång en god medarbetarens begravning där dennes son höll ett tal", fortsatte äldste Perry. "Sonen berättade om en händelse i yngre år då han bett fadern att få låna bilen för att bjuda ut en flicka på lördagskvällen. 'Det får du gärna, bara du kommer hem i tid för söndagen och fyller på bensin så att vi kommer till kyrkan i morgon.' Men sonen hade glömt att fylla på bensin, med påföljd att bilen inte startade på söndagsmorgonen. Förväntade barnor uteblev. Fadern bara lämnade bilen och familjen gick den flera kilometer långa vägen till kyrkan. Detta var en läxa för livet! Sonen lärde sig

att förstå innebörden av att leva sant!"

Barnen lär av våra exempel

"Föräldrars och far- och morföräldrars liv är de exempel barnen ser. Tillsammans med min son och hans familj var jag i bil på väg att fira nyårsafton, då ett av barnen sade: 'Pappa, det är sista dagen på året och vi har lovat att läsa ut Mormons bok, men vi har tre kapitler kvar!' De stannade bilen och läste de tre kapitlen, tätt tillsammans i baksätet. Jag kände stolthet och en varm känsla då jag hörde ett barnbarns önskan att uppnå sitt mål. Belöningen vi får när vi blir gamla, det är våra barnbarn! 'Låten barnen komma till mig', sade Herren. Levande undervisning från föräldrar är vår första prioritet!" avslutade äldste Perry. ■

*Margareta Mattsson,
Kungsbacka församling*

50 år sedan Stockholms andra gren organiserades

Fredagen den 10 september 1965 invigdes kapellet i Gubbängen i Stockholm i närvaro av 460 medlemmar. Presiderande vid invigningshögtiden var president Ezra Taft Benson, då president för den europeiska missionen och medlem av de tolv rådet. Tio år tidigare, den 28 februari 1955, hade grenen, som då bestod av trettio medlemmar, orga-

niserats hemma hos Gunnar Balck med tretton personer närvarande.

Första spadtaget efter sju år

Möteslokaler innan kapellet stod färdigt var "röda paviljongen" i den intilliggande folkskolan, musiksalen och skrivsalen i det närbelägna Gubbängens läroverk (numera Engelska skolan), brandstationen, en

Några av grenspresidenterna/biskoparna i det som från början var Stockholms andra gren. Fr v övre raden: Bengt Höglund, Rolf Ridell, Håkan Palm, Bo G Wennerlund. Främre raden fr v: Olof Jusinski, Erik Lindblom, Gunnar Balck, Nils Lundgren, Jack Wirén, Per-Olov Petersson.

ABF-lokal och ungdomsgården. Efter sju års strävanden, förhoppningar och böner tog dåvarande missionspresidenten A Gideon Omer och Bo G Wennerlund inför 150 medlemmar det första spadtaget till det efterlängttade kapellet lördagen den 17 mars 1962.

Drömmen om ett kapell förverkligad

Grenen hade redan då en byggnadsfond på omkring 28 000 kronor. Av de cirka två miljoner kronor som kapellet kostade att bygga, skulle medlemmarna ansvara för tjugo procent, dels i kontanta medel, dels i arbete, ett mål som också uppnåddes. Medlemmarna hade odlat och skördat potatis, anordnat fester och basarer och givit donationer för detta ändamål och tillsammans med ditkallade byggnadsmissionärer lagt ner närmare tjugo tusen arbetstimmar på bygget. President Benson uttryckte i sitt invigningstal sin glädje över medlemmarnas "flit, redbarhet, tro och hängivenhet" för att drömmen om

ett eget kapell i Stockholm skulle bli verklighet.

Grenen blev två församlingar

Bo G Wennerlund, grenspresident från 1955, kallades som distriktspresident 1961 och efterträddes i juni av Bertil Johansson. 1975 omvandlades grenen till Gubbängens församling.

Första delningen kom 1980. Då organiserades Stockholms andra församling med Nils Lundgren som biskop och Stockholms fjärde församling, där Jack Wirén kallades som biskop.

Gamla medlemmar berättar minnen

Under kvällen för vårt 50-årsfirande berättade medlemmar som varit med från första början gamla minnen till de omkring 150 närvarandes stora glädje.

"Från att till en början endast ha varit ett tiotal medlemmar på mötena, hade antalet närvarande på mötena vuxit till 119 medlemmar då det nya kapellet togs i bruk", erinrade sig Bo G Wennerlund, som också berättade hur kyrkan tack vare bön och fasta fått ja från stadsfullmäktige att bygga på den tomt där kapellet nu står, trots ett första nej.

Under "största möjliga tystnad" och med släckt takbelysning men upplyst av lampor i vackra färger kördes bordet med de specialgjorda, läckra tårtbitarna in.

**Grenens första presidentskap, fr v
Gunnar Balck, andre rådgivare,
Gustaf Öberg, förste rådgivare,
Bo G Wennerlund, grenspresident,
och Kenneth Lindén, sekreterare.**

Gunnar Balck, som blivit medlem efter undervisning av sin svåger Bo G Wennerlund, var först sekreterare i grenspresidentskapet och därefter grenspresident efter Bertil Johansson.

"Vi arbetade dag och natt på kapellet och gick ofta direkt till jobbet på morgonen, sade han.

Några andra minnen var att diakonerna såg till att det som blev kvar av sakramentsbrödet som bestod av syster Moa Öbergs goda sockerkaka, snabbt gick åt, och att broder Balck

De flesta som kom för att fira 50-åringen var gamla medlemmar och deras barn, nu vuxna.

och Albin Lindgren åkte som hemlärare till sina familjer på Albins gamla tandem med motor.

"Albin sköt alltid till pengar till ungdomar som inte hade råd att åka på läger."

Broder Balck avlöstes som grenspresident av Erik Lindblom en månad efter det att kapellet stod klart.

Minnesvärt bildspel

Ett långt bildspel med mängder av gamla bilder visades sedan. Alla

tävlade under förtjusta utrop med varandra i att identifiera personerna på bilderna.

Oj, vad vi jobbade!

"Kurt Olsson och jag var 'byggkallar'", sade Kalle Reithmeier. "Vi kom på fredagen och jobbade till lördag eftermiddag, sov under flera månader några timmar under taket på natten på en ställning. Våra släta handflator fick valkar. Det var iskallt och mörkt på vintern, fullt av sprängsten och massor av snö. Stenen som skyfflades undan ligger nu på parkeringen. Parkeringen ansågs från början gigantisk, då bara två medlemmar hade bil. Det var en stor glädje att få vara med och bygga, men ärligt talat skulle jag inte vilja göra om det!"

"Vi tvättade kläder till missionärerna", berättade Elisabeth Sahlin, "och gjorde bland annat havssalt och örhängen till basarerna".

"Byggmissionärerna måste äta ordentligt", sade Inga Andersson, "så Hertha Ohlin kallade alla systrar att laga mat. Köket låg i källaren på den tiden."

Motoriserad hjälp vid potatisodlingen underlättade arbetet för byggnadsfonden.

Hjälpföreningens presidentskap,
fr v Marianne Nilsson, Ulla-Britt Balck,
Erna Wallgren, Sonja Johansson.

En festlig avslutning

Den härliga nostalgikvällen, så föredömligt planerad av Pablo Bensige och Miguel Segura, avslutades i kulturhallen med festligt dukade bord, specialgjorda tårtbitar, god dricka, allt serverat av Unga Män och Unga

Bo G Wennerlund och Bertil Johansson
tar första spadtaget för det nya kapellet
lördagen den 17 mars 1962.

Kvinnor, och en underhållningskavalkad. Göran Wern spelade gitarr och sjöng, liksom Anita Kindestam med dottern Elise och sonen Anton. Det blev mycket prat vid borden om gamla minnen! ■

Birgitta Karlfeldt, Redaktör

Livsviktig kunskap för medlemmarna i Västerås gren

Hur räddar man livet på en person som slutat andas? Brandförman Jan Lindberg från Sala instruerade under 2004 medlemmar i Västerås gren om hjärt- och lungräddning. Det gällde att böja huvudet bakåt på dockan som luften skulle blåsas in i och få grönt ljus i den vidhängande apparaten när luften kom in i lungorna. Blev det rött ljus var det bara att försöka igen.

Jan Lindberg talade också om hur man bör agera vid blödning och chock och hur man pressar upp föremål som hamnat i luftstrupen.

Samarbete med Civilförsvaret

Det här är bara några exempel på

livsviktig kunskap som förmedlats till medlemmarna i Västerås gren under det pågående samarbetet med Civilförsvaret. Intresserade medlemmar ingår nu i en frivillig resursgrupp som kommunen kan kontakta vid kriser eller andra situationer då det uppstår ett behov av hjälp.

Utbildning i praktisk krishantering

Resursgruppen fick under hösten 2004 kunskap om praktisk krishantering av brandförman Jan Lindberg. Den gällde brandsläckning och brandvarnare, hur man behåller värmen i hemmet om elen slås ut och, som redan beskrivits, vilken insats vi som medmänniskor kan göra vid till

exempel bilolyckor, drunkningstillbud eller andra situationer där liv går att rädda genom mun-mot-mun metoden eller hjärtmassage.

Det absolut populäraste inslaget i undervisningen så här långt är den realistiska brandövningen med pulver och skumsläckare som utfördes på parkeringen vid kapellet i Västerås.

"Skumsläckaren var roligast", säger enhälligt både Bo Wilhman och Noile Hede, som hör till de tjugotvå medlemmar som är inskrivna i gruppen.

De hoppas förstås som alla andra att de aldrig ska behöva använda skumsläckaren på allvar.

Under våren 2005 handlar mötena om den psykologiska delen i krishjälp.

Vi vill vara en resurs i samhället

Hjälpföreningens ledare i Västerås, Lisbeth Sandström, ser grenens samarbete med Civilförsvaret som en viktig del i kyrkans arbete.

"Vi vill hjälpa till i det samhälle vi lever i", säger hon. Det är viktigt att vi visar andra att vi är samhällsintresserade. Den kunskap vi får genom Civilförsvaret är också nyttig för var och en. Hemsäkerhet, till exempel, om brand, vatten, hemförråd och akutväska. Det är sådant som även kyrkan lär ut.

Utbildningen har gett mersmak

Initiativtagare till utbildningen är Lasse Lihammar, instruktör inom

Brandförman Jan Lindberg instruerar Lisbeth Sandström i mun-mot-munmetoden.

Civilförsvaret och bosatt i Möklinta. Efter kontakt med Lisbeth bjöd han in kyrkan att delta i utbildningen. Utbildningskvällarna har gett mer smak och Lisbeth Sandström förvän-

tar sig att grenen får ännu mer inspiration till nya idéer om hur vi kan göra en insats för samhället. ■

*Monika Ottoson,
Västerås gren*

Hur gör du för att prenumerera på Liahona?

I varje församling eller gren finns det vanligtvis ett tidskriftsombud som du kan vända dig till om du har ändrat adress eller vill ha ett inbetalningskort för att prenumerera på Liahona. Vem tidskriftsombudet är brukar stå i stavskalendern. Prenumerationen kostar 150 kronor per år.

Om tidskriftsombud saknas, kan du beställa din prenumeration från Göteborgs Service Center på telefon 031 77 88 976 eller fax 031 16 55 29.

Du kan också göra din inbetalning direkt till Göteborgs Service Center på postgironummer 260 353 – 8. Skriv *Liabona* på inbetalningskortet.

Du kan även prenumerera på *Liahona* som en uppskattad gåva till någon du vill ge något värdefullt. Eller till flera i familjen som kanske vill ha sitt eget exemplar att läsa och stryka under viktiga saker i. ■

Birgitta Karlfeldt, Redaktör

Våra förväntningar har överträffats i Köpenhamn!

När Rita och Hans-Agne Andersson hösten 2003 avskildes som tempelmissionärer från Göteborgs stav, fick de veta att de först skulle tjäna i templet i

Stockholm och sedan i Köpenhamn.

”Det var brist på lägenheter för tempelmissionärer i Köpenhamn”, berättar broder Andersson.

Huset i Bengtsfors sålde de när de kallades på mission. Medan de väntade på besked om när de kunde börja i templet i Köpenhamn, var de välkomna att bo i dottern Britt-Maries familjs gäststuga.

Efter sex månader som tempelmissionärer i templet i Stockholm, kunde de vid årsskiftet 2004/2005 börja sin mission i templet i Köpenhamn.

”Vi har fått en fantastiskt fin lägenhet”, säger en förtjust Rita. ”Och närmaste grannar är två systrar från Danmark som också tjänar sex månader i templet. President Knud och syster Nunne Andersen, som tjänar som andre rådgivare i tempelpresidentskapet och assisterande tempelvärddinna, bor snett under oss. Det känns tryggt och bra att bo nära varandra och kunna åka till templet tillsammans.”

Lägenheterna är stora, ljusa och smakfullt inredda. Utanför de stora fönstren, bakom rhododendronbuskarna, breder de tre stora sjöarna i Köpenhamns centrum ut sig.

”Här finns härliga promenadstigar runt sjöarna, säger det entusiastiska missionärsparet. Vi har också nära till Köpenhamns rika kulturliv, många museer och butiker.”

Inga problem med språkförståelsen

”Lite språkskillnader finns det förstås, medger syster Andersson, men det ställer inte till några problem. Och förstår vi inte så frågar

Som tempelmissionärer i templet i Köpenhamn upplever Rita och Hans-Agne Andersson hur kärleken växer till familjen och släktled som gått före.

vi bara. Alla är väldigt hjälpsamma!”

”Här är det inte så många språk som i templet i Stockholm”, säger broder Andersson. ”Vi som inte kunde så mycket engelska, kunde ibland känna oss lite utanför där. Faktum är att detta känns lite mer som ett ’hemmatempel’, eftersom det är danskar och svenskar till 98 procent. Men det är lika underbart att tjäna i alla tempel!”

Kärleken – en drivkraft och välsignelse

Tanken att göra vuxenmissionstjänande har funnits hos dem länge.

”Vi förstår att förordningarna i templet är nödvändiga både för oss och för dem som har levat före oss här på jorden, om vi vill återförenas med dem och genom förbund nå evig upphöjelse. Kärleken mellan generationer har vi alltid haft. I templet blir dessa känslor och tankar förstärkta på ett konkret sätt”, tycker broder Andersson.

”Vi som har barn och barnbarn vet vad vi känner för dem”, fortsätter han, ”och jag tror att våra fäder och förfäder har samma kärlek till oss där de befinner sig nu. Kärleken förgår aldrig, har Herren sagt.”

Det är inte bara mellan generationer som kärleken förstärks; många missionärspar bär vittne om hur deras äktenskap berikats genom att de tjänat tillsammans

”Hans-Agne har arbetat med bilar i hela sitt liv och det har satt sina spår både på kläder och under naglar”, berättar syster Andersson. ”Att få se

honom i templet i vit kostym och rena händer – ja, det är härligt!”

”Det är tacksamheten för den fina familj vi fått, och som vi önskar återförenas med i nästa tillvaro, som motiverar oss att tjäna i templet”, förklarar äldste Andersson. ”Men på grund av den växande kärlek Herren belönar oss med till barnen och deras familjer och till våra föräldrar och släktled före dem, så ’tjänar’ vi inte. Vi välsignas enbart!” ■

*Birgitta Wennerlund,
Kristianstads gren*

Redaktör för de lokala Sverigesidorna är Birgitta Karlfeldt. Läsarna är välkomna att sända förslag till nyhetsartiklar via e-post till **birgitta.karlfeldt@telia.com**. Alla artiklar redigeras.

Prästadsömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva artiklar och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen.

Artiklarna ska vara upplyftande för läsarna och spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas lärdomar. Exempel på innehåll är: nya eller ovanliga händelser, tjänandeprojekt, samhällstjänst, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet, berättelser om omvändelser, lokala medlemmar som gjort speciella insatser, nya grenar, församlingar, grenspresidenter, biskopar, stavs- eller distriktspresidentkap etc. Dikter publiceras inte. Inte heller dödsfall, födslar, förlovningar, giftermål etc.

Bilder ska *helst* vara pappersbilder (originalfoton, inte datautskrivna elektroniska bilder). Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas *separat*, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Stora Hundens gata 618, 136 64 HANINGE. Bilder returneras inte. ■